

NÄR KRISTNA TAPPAT FOKUS

När varken Jesus eller Guds Ord är det centrala rättesnöret eller inför vilken/vilket man böjer sig – så är det lätt att det börjar gå snett. När människor sätter sig själva på Guds plats och bestämmer vad som är "sant" och "rätt" så kommer verkligheten till slut i kapp och lämnar sårade människor i sina spår. Det finns många sätt att tappa fokus och resultatet blir aldrig bra!

VEM SKA MAN TRO PÅ

Det finns två sidor av samma mynt och de är ytterst sällan (eller aldrig), identiska. Från det egna perspektivet kan allt vara enkelt och lätt att tyda men en annan position kan visa andra former och dimensioner. Man borde inte vara snabb att ta ställning för något, om man bara ser det från ett håll.

Jag vill ge några exempel:

I en liten församling har medlemmarna splittrats och gått åt olika håll. Den ena gruppen målar den andra svart och anser att de är ute i den djupaste villfarelse. Den andra gruppen har det gott och fridfullt med anden härligt närvarande, enligt egen utsago. De ser sig äntligen fått till ordningarna i församlingen. Den andra gruppen ser dem ha så allvarliga brister att de inte längre borde betraktas som en evangelisk församling.

Om man som utomstående försöker påvisa att det kan finnas fel och rätt i båda lägren, så blir man dumförklarad av den ena gruppen och oförstådd av den andra ...

I en annan situation berättar en mamma om sin sons flickvän som verkar vara en fantastisk kvinna. Själv har man hört rykten om både lögn, manipulation och polisingripande. Vem ska man tro på?

En bekant berättar om häftiga andliga upplevelser som hon och hennes vänner fått göra. En annan bekant har synpunkter om flummighet och obalans. Vem ska man tro på?

En väninna känner sig sårad av några gemensamma vänner för att hon inte gjort på det sätt de önskat i en viss situation. Den som anses ha sårat berättar spontant att de inte velat lägga sig i, utan låta väninnan få sköta den uppstådda situationen själv. Vem ska man tro på?

DET ÄR SÄLLAN VITT ELLER SVART

Det finns sällan tydliga skyltar och etiketter som beskriver vad som är det ena, eller det andra. Det som någon berättar eller beskriver, är inte alltid helt sant och värt att hålla sig till. Deras bild av verkligheten kan vara både skör och ihålig.

Jag vill kunna tycka om människor utan att höra att den är si eller så och har gjort det eller det minsann. Vi har alla våra brister. Vi behöver omge oss av människor som ger oss balans på vårt seende och vårt tänkande. Den ena gången är det viktigt att ge korrigerande till en vän och nästa gång är det vännens tur att förmana en i rätt riktning.

Jag påminns om en profet i gamla testamentet, som skickades ut för att förbanna Israel men inte kunde göra annat än att välsigna. Så borde det vara för oss också om tongan har lust att förbanna. Om vi har suttit bland bespottare så bör vi inte bära med oss orden de har spottat ut. Vi behöver inte dras med i häxjakter och anse oss ha full rätt därtill. Det kan finnas sådant som känns övertygande rätt när det sägs, men om vi strider inbördes så hugger vi samtidigt mot oss själva. Gud kommer inte att stå i det ena lägret och peka finger åt det andra. Han ser bjälken i allas våra ögon och önskar få möjlighet att plocka ut dem. Det är inte trevligt att ha skröp i ögonen.

En väninna i en annan del av landet, berättade vad som hände i församlingen hon var med i. Berättelsen är inte alltför olik den jag tidigare nämnt.

De som ansågs "inte ville gå med Gud" lämnade församlingen och det blev lugn och ro och enhet. Nu kunde äntligen Gud få göra vad han ville när bromsklossarna var borta.

Men problemet i församlingen löstes inte så lätt. De som sågs som hinder var lika älskade av Gud. Idag finns församlingen bara kvar till namnet och människor är vilsna och sårade. Det blev inte så bra med enheten – för Gud skapar inte enhet genom att sortera bort människor.

Det finns bibelord som uppmanar att driva bort ur församlingen "det som ont är" – och visst är det lätt att vispa med såna bibelställen för att ge sina egna synpunkter legitimitet. Men har Gud godkänt det?

Det är inte bara i kristna eller religiösa sammanhang som oliktänkare har sorterats bort. Vår mänskliga historia har många skamfläckade bevis på sekterism, diktaturer och tyranni. Men de som har möjligheter att ta del av den Helige Andes vishet och ledning borde vara bättre på att undvika dessa fallgropar.

RÄTT LEDARSKAP i församlingar

Gud vill ha ett starkt ledarskap som ska kunna skilja fåren från getterna, men inte fåren från fåren. Vanudå? Ska vi inte göra oss av med dem som ställer till det i församlingen och inte vill underordna sig ledningens stadgar och doktriner? Nej men vi ska ta oss en allvarlig funderare på vad som ska göras med dem som inte vill underordna sig Guds eget ord och Guds egna ordningar.

Jamen – är inte det en tolkningsfråga? Blir inte var och en salig på sin egen tro? Det kan de kanske bli men tron kommer av predikan, men predikan i kraft av Kristi ord! (Rom 10:17)

Jag anser att de som är noga med sina stadgar och ritualer men tummar på och förvrider Guds ord, har ingenting i Guds församling att göra. Det finns säkert andra föreningar och

sammankomster som passar bättre.

Den som kommer med i en kristen församling med felaktigt driv och motiv, kan göra stor skada. Framförallt om den personen lyckas ta sig till de främsta leden. Kristna är många gånger alldeles för mesiga och naiva. Urskillningsförmågan kan vara urusel och gåvan att skilja mellan andar obefintlig. Trots att det är en gåva som vi har ett skriande behov av!

I alltför många församlingar kan någon driftig och spirituellt person få stort utrymme och dennes ord kan kittla skönt i öronen. Men är det vad vi är kallade till? Att bli kittlade i öronen! Lite surdeg syrar hela degen och vi lever i en tid när det finns krafter som gärna ser församlingarna som små gulliga och oskyldiga lekstugor eller uddlösa med en trosförklaring som är politiskt korrekt, anpassad och godkänd. Fjärran ifrån ursprungsmodellen.

ANDLIG SKÄRPA

Det finns en stor fara i att försöka passa alla. Den kristna församlingen är ingen klädbutik med "Alla stjärtars byxa". Elasticitet som kan töjas ut efter allas former är inte Guds modell! Gud är förvisso noga med vad vi klär oss i – men inte alltid på det sätt som vi tänker. Gud vill att vi ska "ikläda oss Kristus" – det vill säga, att bli honom lika. Det är det svårt att bli, om man inte bestämt sig för att höra Honom till – och om man inte tillåter den Helige Ande att komma till rätta med oss.

Om församlingen blir en plats där vi inte behöver ha någon djupare övertygelse om Jesu maktanspråk – så är vi illa ute. Om det räcker med en allmän tro på en gud – så saknar församlingen sin livsviktiga skärpa. Om Guds ord inte får vara både rättesnöre och auktoritet så går vi fort vilse.

För att ta sig fram i okänd eller komplicerad terräng så behövs kartor. För att sätta ihop en avancerad apparat så behövs en beskrivning. För att kunna göra sig förstörd där man inte kan språket så är det bra med en tolk även om man till en del kan vifta och peka och grimasera.

En läkare opererar inte på måfå. En fallskärmshoppare kastar sig inte ut med en trasig fallskärm och en som ska dirigera orkestern är inte tondöv.

Det finns självklarheter i vår vardag som vi inte tycks ta med oss i ett församlingstänk. Jag tar några drastiska exempel:

Om en frigiven pedofil börjar jobba på ditt barns eller barnbarns dagis så reagerar du. Om någon bjuder din tonåring på sprit eller andra droger så reagerar du. Om grannen jagar din hund med en yxa så reagerar du ...

Men till församlingen anses alla välkomna oavsett vad de kan tänkas ställa till med. För dem som verkligen vill ha hjälp att bli fria från sådant som Gud inte har behag till eller för dem som vill växa till Kristuslikhet ska vi öppna dörren – men för dem som har helt andra motiv ska vi vara vaksamma. Några vill hellre få Jesus och församlingen att ändra på sig än att låta sig själva påverkas till någon förändring. Vi måste kunna skilja det ena från det andra och att skilja sak från person. Vi ska älska människor men inte allt de bär med sig.

Det går inte att späda ut gudsordet med allsköns tankar och uppfattningar. Det blir ett försvagat och kraftlöst ord som Gud inte bekänner sig till.

Vi kan anstränga oss med att ändra på evangeliet – men då har vi inte längre något. Guds frälsningserbjudande genom Jesus är ett paketerbjudande som vi inte kan plocka valda delar ur.

Det finns en oroväckande brist på respekt för Guds ord. Det finns utbredda krav på att modernisera bibelinnehållet för att bättre passa en modern och upplyst tid. För vi är väl upplysta i en tid som svämmas över av vidskepelse och övertro på stenar och magiska riter.